

Stadsingenieur Golding paa Basis af de saaledes indvundne Erfaringer afgivne Erklæringer maa det ansees for afgjort, at Anstalten ikke kan skaffe sig væsentlig mere Vand, end den alt har, fra artefiske Brønde paa Dringe. Imidlertid er Vandmanglen paa Anstalten stedse blevet mere og mere følelig, og en ikke ringe Sum har aarlig maattet udgives til Vandkørsel nemlig i Aaret 1863 ca. 300 Rd. og i de senere Aar endog 800 Rd. aarlig. Justitsministeriet anmodede derfor Stadsingenieur Golding om at undersøge Forholdene paa Dringe Halvø og derefter gjøre et bestemt Forslag om, hvorledes der kunde raades Bod paa Vandmanglen. I sin Betænkning har Stadsingenieuren derefter yderligere paavist, at fortsatte Boringer paa Dringe efter al Sandsynlighed ikke ville føre til noget Resultat, hvorimod en rigeligere Vandforsyning efter hans Formening kun kan skaffes tilveie enten ved, at Anstalten benytter Saltvand til Badene — eller ved, at Vandet paa en eller anden Maade føres til Anstalten fra den nærmeste Deel af Landet Nord for Indvigen. Om nu end en Supplerings af Vandforsyningen ved Tilførsel af Saltvand mulig vilde kunne afhjælpe Anstaltens Trang, saalænge den ikke er udvidet — og selv dette maa efter de senest modtagne Oplysninger betvivles, — saa er det ialtsald givet, at der ikke paa denne Maade vil kunne erholdes en tilstrækkelig Vandforsyning i Tilfælde af Anstaltens Udvidelse. Skal Anstalten derimod forsynes med et større Kvantum fersk Vand, saa er der efter Stadsingenieur Goldings Formening væsentlig kun 2 Maader, hvorpaa Man kan gaae frem. Man kan enten lede Vandet fra en righoldig Kilde eller Brønd eller fra en særegen Drainsledning paa Nord siden af Indvigen til Anstalten gennem en Jernledning — eller Man kan fra en høitliggende Sø føre Vandet til Anstalten ved naturlig Kraft gennem en saadan Ledning. Saavidt Man har kunnet bringe i Erfaring findes der imidlertid ikke i Omegnen af Bordingborg nogen Kilde med en saa rig og stadig Vandmængde og saa høit beliggende, at Anstalten fra den kunde forsynes med Vand, ligesom det er meget tvivlsomt, om der er nogen Udset til ved artefiske Boringer at finde saadanne Kilder. Det

ansees derimod for heldigere at forsøge at skaffe Vand ved at bygge en dybtliggende Drainsledning i en høitliggende vandrig Indsænking mellem Bakkerne ved Bordingborg, hvorfra Vandet da maatte føres til Anstalten gennem en Jernledning. Et saadant Sted findes maaskee i Udby ca. 1 Mil fra Anstalten, men noget bestemt derom foreligger ikke. Som en aldeles sikker Maade, hvorpaa der kan skaffes Vand til Anstalten, selv i dens udvidede Skikkelse, angiver Stadsingenieur Golding derimod, at Anstalten skaffer sig Ret til at tage Vand fra Hulemose Sø, saaledes at der ved Søen bygges et lille Filter og det filtrerede Vand føres til Anstalten gennem en Jernledning, der vilde blive ca. 18,000 Fod lang. Da Hulemose Sø ligger ca. 65 Fod høiere end den Grund, hvorpaa Anstalten er bygget, vil der være et tilstrækkeligt Tryk til, at Vandet i Ledningen kan stige op i det mindste til Anstaltens anden Etage.

Da den saaledes projekterede Vandforsyning fra Hulemose Sø efter Anstaltens Direktions Formening frembyder særdeles store Fordele for Anstalten, har Direktionen den 5te Mai f. A. afholdt et Møde med de paagjældende Lodsciere for at opnaae en Overenskomst om Berettigelse for Anstalten til at forsyne sig med Vand fra den nævnte Sø, uden at der dog opnaaedes noget tilfredsstillende Resultat. Direktionen androg derfor paa, at der maatte udvirkes en Lov om Expropriation til Tilveiebringelsen af det formodne Vand til Brug ved Anstaltens Vandforsyning. Da der imidlertid ikke forelaae nogen Meddelelse om de Vilkaar, hvorunder Lodseierne vilde meddele Anstalten den omhandlede Tilladelse, og da Justitsministeriet derhos maatte være Betænkelighed ved at fremkomme med et Forslag til en Expropriationslov af den omhandlede Bestaenhed, forinden dens Nødvendighed aldeles fyldestgjørende var godtgjort, saaledes at det stod klart, at den kun anvendtes som det sidste Middel, anmodede Man Direktionen om paany at indlede Underhandlinger med Lodseierne, for at der kunde fremkomme bestemte Forslag i den omhandlede Henseende. Direktionen indledede derefter paany Forhandlinger med Lodseierne, som imidlertid fastholdt de af dem tidligere stillede Fordringer.